Ч. 228. Второк 22 (9) жовтня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Війна на Балкані.

„Neue Freie Presse" містить отсї замітки фаховця у войскових справах: Сербскі та болгарскі передні войска перейшли границю—війна почала ся.

На граници розгравають ся завзяті борби. Та нема ще близших відомостий про розмір і місце стріч. Можна однак здогадувати ся з уґрупованя та подїлу сил войск балканьских злучених держав і Туреччини, що на тракійскім операцийнім военнім поли відбувають ся перестрілки. Отже в околици на північний захід і північ від Адриянополя, потім на македоньскім операцийнім военнім поли на південний захід і південь від Кістенділь і на південь від Дубниці між Болгарами і Турками, дальше таксамо в Македонії, на південний захід від Враньї на границі санджака Новий Базар на південний захід від Куршумлї і Рашки (проти Нового Базара) борють ся Турки з Сербами. Чи також на грецкім фронті відбувають ся перестрілки, не звістно.

Ті боротьби з природи річи не мають якогось рішаючого значіня. Турки висунули наперед свої войска у всіх гірских проходах в тій цїли, щоби перешкодити неприятелеви війти до краю, забезпечити збирати ся своїм войскам і вивідувати ся про ворожі кроки. На ті граничні турецкі войска ударили тепер Болгари та Серби. Силу граничних сербско-болгарских войск обчисляють на 5 до 10 тисяч люда; се лише передні войска. Они мають за задачу відперти турецкі граничні сили і освободити головній армії перехід через границю. Коли то не вдасть ся сербским і болгарским передним войскам, то головну армію усуне ся взад і доданем більших сил здобудуть дорогу до неприятельского краю. Борби на граници потребують довший час.

Болгарске правительство вислало до болгарских послів циркулярну депешу, яка представляє перебіг теперішної балканьської кризи. Повздержність трех балканьских держав стояла все в противенстві до визиваючого становища Туреччини, яка без поважної причини змобілїзувала войска против трех балканьских держав і спровадила зірване дипльоматичних зносин. Правительства Болгарії, Сербії та Греції мусїли хопити за оружє; они сподїють ся, що цїль задумана виповідженем війни згоджує ся з інтересами всїх цивілїзованих народів. Чужинцї, замешкалі в провинциях, котрих кровава пацифікация є цїлею війни, можуть лише зискати під правлїнем порядку, поступу та закона. Правительство сподїє ся тому, що може числити на симпатию цивілїзованих народів і зискати їх поперте в задачі, яке взяло на себе через їх невтральне становище.

Сербске правительство поручило своїм послам вручити правительствам слїдуючу ноту: Анархія, яка панує в Туреччині, а загрожує сусїдним краям, скріпила ся від якогось часу до сеї степени, що великі держави уважали конечним взяти в свої руки здїйстнене реформ, предвидженних в уст. XXIII. берлиньского трактату. У відповіди на сей крок Европи Порта, взяла ся викруту, якого вже нераз уживала, і обіцяла перевести певні реформи, але заявила, що не гадає, щоби інтервенция заграниці могла в чімсь помогти дїлови реформ. Ся обіцянка натрафила всюди на недовіре, а події аж занадто оправдали сю недовірчивість. Тому то правительства Болгарії, Сербії та Греції, які не могли довше терпіти упокореня своїх братів в Туреччині, рішили зажадати успішної контролї над переведенем реформ. Коли ся послїдна проба завела а Туреччина відповіла мобілїзацию своїх войска, балканьскі держави мусїли хопити ся оружия по формальнім виповідженю війни. Сербске правительство думає, що цїль війни згоджує ся з інтересами всїх цивілїзованих народів.

Грецке правительство за посередництвом свого посла вручило Франциї ноту, в якій вичисляє причини виповідженя війни та просить о невтральність. Такі самі ноти вручили посли сербский та болгарский.

ТЯЖКІ ЧАСИ.

З памятника управителя вязниці.

(З росийского—Дорошевича).

(Конець).

Понедїлок.

З причини дописи столичної ґазети одержав я від ґубернатора телеґраму: „Займіть ся тим".

Приватна депеша доносить, що ґубернатор їде на ревізию.

Я займив ся справою. Сидоров сидить. В будуарі моеї жени сидить. Деж я его мав всадити? Жінка плакала. Я обіцяв їй купити шовкову сукню.

— Потерпи, люба дитино. Цїла Росия терпить. Потерпи й ти зі всіми. Терпіне то тепер найбільше патріотичне занятє.

Сидоров спить на еї софці. Ще й вередує.

— Очивидно — каже— то не зовсїм після припису, спати на канапі. Але коли будуть зі мною порядно поводити ся, то остаточно згоджу ся і витерплю.

То раз худобина!? Обід їсть з нами. То що й ми.

Второк.

Сидоров стаєсь невиносимий. На завтра замовив собі баланду.

— Хочу—каже—аби було після приписів. Всьо то належить ся арештантови! — Зупа має бути арештантска! І щоби менї всї їли арештантску!

Будемо їсти баланду!

Середа.

Я хиба убю міщанина Сидорова. Не можна вже з ним видержати. Зажадав, аби ему в будуарі жінки уставити причу.

— Мене —каже— засудили не на будуар, а на вязницю. Хочу відсиджувати як належить ся. Я повинен мати причу. Я привик до причи!

Удалось менї намовити его, аби спав на фортепянї.

— А двері треба замикати — оповідає — аби я не утік.

Я обіцяв ему, що буде замикати ся.

— В дверех, жадаю, аби виверчено дїру і аби цїлу ніч заглядано до мене.

Незвичайно інтересне!

— Бо я сам бою ся спати!

Може би ще сторожа поставити в комнаті? Будемо самі доглядати цїлу ніч. По черзї.

Четвер.

Сидоров стає з дня на день чим раз прикрійший.

Нинї жадає, аби у вікнах жінчиного будуару вставити решітку.

— Цебер менї належить ся! — каже. Тьфу!!

А остаточно найголовнійше то те, що має законні підстави.

— Жадаю — каже — аби всьо було після приписів! Ніяких там таких! Відчитує приписи:

— Робите — каже — арештантам від себе уступки! За те — каже — повинні ви дістати по карку!

Пятниця.

Нинї бунт.

Сидоров рішучо заявив, що повинен бути перенесений до вязниці.

— На тюремний побут. У вас менї тут навкучило ся. Пані сидить цїлими днями з лицем уткнутим в книжку. Дїти не знати на що чогось учать ся. Ніхто не сварить ся. Нема з ким заграти в карти. Жадаю перенесеня до спільної тюрми!

Я довго ему толкував:

— Атже зрозумій, кажу ему, що полїтика... Не хоче слухати о нічім.

— А то, каже, чому ставите такі малі кримінали? Податки стягаєте з горожан, а кримінали не будуєте! Нема опіки!

Остаточно якось я его задобрив.

Дочка грає ему на фортепянї.

Син ґімназияст танцює ему „росийского"

Жінка має ему завдавати загадки.

— У нас — каже — в тюрмі такий звичай, що дозорцї оповідають казки і завдають загадки.

В карти грати з ним буду я сам.

Кореспондент віденьскої „Zeit" доносить ось що про рухи сербских войск. Друга армія оперує разом з болгарскими войсками. Перша сербска армія, якою проводить престолонаслідник кн. Александер і шеф штабу Бойович, заняла Жібевче. Третя армія під командою ґенерала Янковича перейшла границю коло Тупальова і заняла турецку твердиню Подуєво, а четверта армія під проводом ґенерала Живковича заняла кілька турецких бльокгавзів. Сербскі войска посунули ся о 15 кільометрів в грубину турецкої території.

„Kölnische Ztg." доносить з Солуня, що Серби стягнули оружні сили в долину Морави і роздають сільскому населеню оруже.

Льондоньский „Times" приносить з Білгороду ряд інформаций про сербску мобілізацию. Міністерство війни в Білгороді уложило плян, що протягом 19 днів має ся покінчити мобілізацию та концентрацию войск. Визначено шість днів на концентрацию в поодиноких місцях збору, сім днів на получене войск в дивізийних кватирах, дальших шість днів визначено на получене дивізий з головною армією.

Вчера, т. зн. 18 с. м. мобілізация була покінчена. Однак ізза одушевленя населеня не перестерігало ся строго випрацьованої правительством концентрациї, так, що прийшло до дуже великого непорядку та застою войск, і се що, перед тим зискало ся на часі, наслідком непорядку цілком стратило ся.

З турецких жерел доносять: В ночи надійшли сюди вісти, що турецкі войска проломили опір болгарских войск коло Тімраш і маширують до Філіпополя.

Турецкі войска коло Преполяц перейшли на сербску територію. Серби подали ся з великими стратами. Турки обсадили бльокгавзи і сусідні позициї.

На чорногорскій територи́ї Турки обсадили Веліцу. В околици Белополе битви тревають дальше. Турецкі войска гнали за Чорногорцями коло Беране і Ґусінье та посунули ся аж до Адриєвиці.

„Ікдам" доносить, що Ісса Болетінац з 5.000 Альбанцями маширує до сербскої границі.

Битви коло Подуєва на сербскій граници розвинули ся до великих розмірів. Обі сторони одержали підмоги. Турки відперли всі сербскі приступи. Обі сторони борють ся з великим завзятєм, страти незвістні.

Серби роблять приготованя, щоби перейти границю в околиці Новобазарского Санджаку.

Міністерска рада рішила приказати армії, щоби переходячи на неприятельску територию, вистерігала ся надужить, також поручено провінцияльним властям, щоби остерігали магометаньске населенє, аби не дало ся підбурити та жило в згоді з християнами.

Порта жалувала ся в российскій амбасаді, що российский стацийний корабель своїм апаратом не допустив до радіотелеґрафічного полученя тутешної станиці з турецкою фльотою на Чорнім Мори.

З Чорногори доносять: Середуща колюмна Чорногорців збирає ся коло Тузі, щоби посунути ся до Скутарі. Неприятель вислав із Скутарі поважні сили на стрічу. Борба відбуде ся на території дуже некористній для Чорногорців, а саме на всхіднім, багнистім березі озера Скутарі. На случай пораженя Чорногорці ззаду не є криті, бо будуть мати за собою мале озеро Гум, яке утруднює їм получене з центром. Північна армія прислала тут 300 ранених. Дає ся сильно відчувати недостача лікарів. З Росиї напливають великі грошеві жертви в користь Червоного Хреста. Наслідниця престола Міліца доглядає хорих в провізоричнім шпитали в Тузі, де находять ся також ранені Турки та Малісори.

З Льондона доносять, що король Микола приняв в Крушерат, де мешкає звичайно кн. Мірко, специяльного кореспондента „Daily Expres". Король в розмові з ним порушив питанє закиду, зробленого Чорногорі, що підчас кампанії палили села та убивали жінки. Король запевнював, що не допускало ся того правильне войско, але відділи неправильні та Малісори. Король був дуже озлоблений сим, ударив кулаком о стіл і говорив дальше: Вчера говорив я знов з одним католицким духовником і заявив єму, що кождого велю повісити, хто на будуче допустить ся подібних учинків.

Новинки.

Львів, 21 жовтня 1912.

— **Курси** для неграмотних у Львові. Пригадуємо, що вписи на науку для дорослих неграмотних відбувають ся в неділї від год. 3 пополудни в школї ім. Шашкевича при ул. Скарбківскій ч. 26 і в читальнях „Просьвіти" пл. сьв. Юра 5 і ул. сьв. Петра ч. 11. Наука починає ся в неділю дня 3 падолиста і буде відбувати ся кождої неділї і сьвята від год. 3—5 попол. в кождім з повисших льокалів

— **На поміч Чорногорцям.** Із Спалята доносять, що громада Мільна на острові Брацца, ухвалила 900 К запомоги Червоному Хрестови в цїли несеня помочи Чорногорцям. На ту саму цїль ухвалило місто Рагуза 1500 К. Чорногорці тішать ся взагалї великою симпатиєю у населеня полудневої Дальматиї. Много молодих людий відїхало звідтам до Чорногори і стануло в ряди добровільців.

— **Підвисшенє процентової стопи.** N. fr. Presse пише, що Австрия буде небавком змушена підвисшити процентову стопу найменше на 5 і пів прц., бо в сих днях підвисшить англійский Банк стопу на 5 прц., є отже небезпечність, що гроші з Австриї можуть переносити ся за границю.

— **Друга серия викладів Товарисова ім. П. Могили у Львові.** 20 жовтня др. Ол. Колесса: Українці в Московщині: — 27 жовтня др. Ст. Рудницкий: Природничі науки а сучасна культура; — 3 падолиста др. Ст. Томашівский: Історична традиция і історичний культ; — 10 падолиста др. Ст. Людкевич: Сучасний проблєм в українській музиці; — 17 падолиста др. І. Крипякевич: Із історії української культури; — 24 падолиста др. Ю. Гірняк: Переміни у материяльнім сьвіті (з демонстр.); — 1 грудня др. М. Яикевич: Картелї і трести; — 8 грудня А. Гапяк: Просьвітна робота у нас а у других славяньских народів (з нагоди 44-лїтної діяльности Товариства „Просьвіта"); — 15 грудня М. Творидло: Господарскі системи на Україні, та їх значінє для рільничої культури; — 29 грудня М. Франко: Із історії римскої лїтератури.

Початок викладів стало о год. 5 по полудни. — Саля „Рускої Бесїди" (новий льокаль при ул. Костюшка ч. 1 а І. пов.). — Вступ на виклади: місця сидячі 20 с., стоячі по 10 с від особи.

— **Зближуванє обрядів.** Нова конституция папи Пія Х. видана послїдними днями в справі причастия має головно для Східної Галичини

Недїля.

Нинї мали ми честь приймати візитацию єго превосходительства.

Був ґубернатор.

Насамперед обійшов політику — вязнів. Спитав: Чи не маєте, панове, яких жадань?

З кождої казні подали по три жалоби.

Відтак потрудив ся до мене, до мешканя на обговорене.

Був чай і легка перекуска. Всьо в такій скільности, аби не виглядало на підкупство.

Сидоров драбуга прийшов до перекуски.

Що?!

Я представив єго ґубернаторови.

— Позволите собі, Ваше Превосходительство, представити важного арештанта. Сидить за крадіж. В будуарі жінчинім умістив єго. Як свояка.

— Як? То дуже добре...

— Дійстно, Ваше Превосходительство. З причини переповненя вязниці жертвував я єму на патріотичні цїли вигоду моєї жени. Може Ваше Превосходительство зволите оглянути казню жени... То є, я хотів сказати, арештантский будуар...

Я цїлком стратив голову.

Був ласкавий оглянути.

Діткнув пальцем клявішів фортепяна.

— Розстроєний!

Всьо Сидоров. Сідати на басї найбільша для него приємність.

В розсіяню:

— То прикаже ся настроїти!

Ґубернатор був вдоволений.

В памятковій книзї для відвідуючих достойників написав:

— Всьо на висоті задачі. Мило би було бачити всюди таку батьківску запопадливість.

Відтак забуто на жалоби в передній комнаті.

Я велїв дозорцям, аби закуплену для арештантів поживу позавивали в ті жалоби. Аби кождий дістав завиненє своє.

Можете з'їсти!

Второк.

Хиба ошалію!

Що діє ся! Що діє ся!

Дочка моя говорить таким язиком, що не аби який криміналїст зрозуміє.

Мене инакше не називає як:

— Ціп!

Нинї приходить до мене до кабінету:

— Вода, чи сухо? А я прийшла, аби тебе хвостом ударити, калакуню!

То замість сказати:

— Чи вільно, війти, чи нї? Добрий день тобі, татуню!

Сим підроблює гроші. Внучив єго Сидоров.

В додатку, приходжу я по обіді до дому, а тут в кабінеті на бюрку лежить якийсь арештант.

— Я Карпов. Приятель Сидорова. Також злодій. З засуду мирового судиї прийшов відсиджувати.

Показує ся, що той драб до всїх своїх приятелів розіслав листи:

— Приходіть відсиджувати!

Мій син порозносив.

Середа.

Пишу проєкт.

Посилаю єго до Петербурга.

Про конечність амнестиї.

З причини переповненя вязниць політичними заходить конечна потреба виданя амнестиї для кримінальних. Инакше не буде де тамтих помістити.

Точки такі:

а) Засуджених за крадіж, вломи і т. ин. без морду, увільняє ся цїлковито як винних маловажних провин.

б) Засуджених за убийство, грозяче публичній безпечности віддає ся під нагляд родини.

в) Засуджених за убийство вітця з наміром віддає ся до дому для сиріт".

Недїля.

Я одержав з Петербурга телеґраму:

— Знаменито: Виготовити подрібно.

Працюю над подрібним виготовленєм.

Сидоров в комнаті побіч бє кулаками в клявіші.

Нехай ио я дожду ся!

Ну! Дістанеш ти по карку!

велике значіне. Після дотеперішного звичаю, кождий католик зобовязаний був принимати причастие лише після свого обряду, а лише в виімкових случаях можна було ухилити ся від того правила. Тепер папа розпорядив: 1) що кождий католик грецкого обряду може без перешкоди причащати ся після звичаю обряду римского і навідворот, однак з виімком напутія та великодного причастия, о скілько се можливе, після свого обряду приймати повинен; 2) в браку духовника властивого обряду може кождий католицкий духовник роздїлити причасте також і иншого обряду.

— Посольскі диети. Підкомітет для реформи правильника нарад австрийского парляменту пропонуе, щоби посли одержували подвійне відшкодоване, диети і відшкодоване за мешкане. Се останне одержували би лише посли, що мешкають поза Віднем. Висота відшкодованя за мешкане мала би виносити 3.000 К. Крім сего предсідатель і містопредсідатель мали би одержувати урядові побори. Висоти тих поборів не подае підкомітет; що до сего, то порішить комісия в порозумінюю з правительством.

В посольских кругах догадують ся, що посли будуть одержувати около 10.000 корон річно. Предсідатель мав би одержувати разом з урядовими поборами 20 до 30 тисяч корон, а містопредсідатель 6—10.000 К.

— Пожар кінотеатру. В краківскім кінотеатрі „Excelsior“, що належить до Союза католицких женщин, вибух онногди пожар і обняв в одній хвили кришу. Пожарні сторожі удало ся пожар умісцевити. Огонь ушкодив також значно внутрішне урядженє театру. Шкоди обчисляють наколо 30.000 К. Шкода Союза женщин виносить 5.000 К. Будинок не був обезпечений, бо саме вчера минув реченець віднови обезпеченя. Без жертв в людях обійшло ся лише завдяки вчасній порі. Пожар мав спричинити театральний слуга, який пробував викликувати образи, причім запалили ся фільми.

— На поле бою. Заряд австрийского Червоного Хреста постановив вислати до Чорногори полевий шпиталь на 50 ліжок, з 2 лікарями, 15 слугами і 6 доглядачками, як також санітарними приборами; дальше полевий амбулянс з 2 лікарями, 6 санітетами і санітарним материялом до Подгоріци. До Болгариї вислано полевий амбулянс з 2 лікарями і 10 доглядачками. Предсідника Червоного Хреста уповажнено до видатків в случаю потреби з каси товариства на суму 150.000 К.

— Наслідки слоти на Покутю. Зі Станиславова пишуть: Сегорічна катастрофа, наслідком довготревалої слоти прибирае що раз більші розміри. Зроблено засіви ледво в осьмій части. Є місцевости, де на 300 морґів засіяно лише 40; стирти буйно поросли травою, а навіть там, де стирти прикрито (що стало ся лиш денеде) цілі верстви соломи промокли. Другі покоси конюшини зовсім пропали; в се чорна маса сплїснїла. Фасолї пропали. Кукурудзу вчасти уратовано, але плодозбір треба числити через половицю, бо половиця не дозріла наслідком зимна і недостачі сонця. Картофель е небогато, але можна би їх в части уратувати, та брак рук до викопуваня.

— Жертви огню. Дня 11 с. м. лучили ся такі нещасливі випадки з огнем: В Жовтанцях, жовківского повіта, вибух згаданої ночи огонь і знищив три господарскі будинки, вартости около 600 К. В огни згоріла селянка М. Заяць, яка війшла до горіючої стайнї, щоби вигнати безроги. — Того самого дня заняло ся в Ніску, в хатї господаря Коваля прядиво, що сушило се на печи, на якій спав 4-лїтний хлопець Тома. Бабка дитини, 70-лїтна старушка Катерина, хотїла ратувати дитину, але на ній заняла ся одежа і она в наслїдок страшного попареня в годину потім померла. Хлопець згорів в огни.

— Півтора міліона для Відня. В Пуркерсдорф помер онногди властитель реальности Роберт Ґляєр, котрий записав все свое майно, вартости півтора міліона корон для міста Відня, з призначенем тих гроший на запомоги для убогих без ріжниці віроісповіданя.

Телеґрамм.

Софія 21 жовтня. Армія македоньска перейшла турецку границю і по борбі займила Царево село і Ґарну Чуму. — Арвія машеруюча на Адриянополь відперла неприятеля на цїлій лїнії і займила Мустафа пашу.

Софія 21 жовтня. Король з князями удав ся до границї в околицю Белїка і з вижин слїдив через скла борби коло Мустафа паши, яке вскорі здобуто. На дорозї стрітив король ранених вояків і роздав їм ордери за хоробрість.

Софія 21 жовтня. Після віродостойних вістий з над границї звістний провідник македоньских дружин, Санданьский, на чолї 2000 Македонців побив Турків і займив місто Меґомію.

Подгоріца 21 жовтня. Сагвин бей, що їшов на чолї Альбанців на підмогу турецким войском коло Беране, попав ся в засїдку північно чорногорекої армії. По завзятій борбі войско Саг..ина майже цїлковито погибло. Сагвин бей з 280 вояками дістав ся до неволї.

Солунь 21 жовтня. Серби коло Подуєва потерпіли великі страти. Один їх баталїон зовсїм погиб. Турки гнали ся за Сербами далеко на сербску землю.

Атини 21 жовтня. Урядово доносять, що грецкі кораблї розпочали бльокаду Превези.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годинї 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годинї 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).